

แบบประเมินบทความวิจัย
การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 7” ประจำปี 2566
วันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม 2566 (ผ่านระบบออนไลน์)

1. **ชื่อบทความ** : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ
 สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. **หัวข้อการประเมินบทความ**

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน	ผ่านและแก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย	/			
2. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	/			
3. บทนำ	/			
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	/			
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)				
6. วิธีดำเนินการวิจัย	/			
7. ผลการวิจัย	/			
8. สรุปผลการวิจัย	/			
9. อภิปรายผล		/		ควรใช้ผลการวิจัยที่กล่าวในบทนำมาอภิปรายผลว่าสอดคล้องหรือไม่อย่างไร
10. ข้อเสนอแนะ	/			
11. เอกสารอ้างอิง	/			
12. องค์กรความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	/			

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ แต่ต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

แบบประเมินบทความวิจัย

การประชุมวิชาการระดับชาติ “การศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ครั้งที่ 7” ประจำปี 2566

วันศุกร์ที่ 26 พฤษภาคม 2566 (ผ่านระบบออนไลน์)

1. ชื่อบทความ : การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน
คำควบกล้ำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. หัวข้อการประเมินบทความ

รายการประเมิน	ผลการประเมิน			ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ
	ผ่าน	ผ่านและแก้ไข	ไม่ผ่าน	
1. บทคัดย่อภาษาไทย	✓			- บทคัดย่อครอบคลุม ชัดเจน
2. บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	✓			
3. บทนำ		✓		- ควรมีการเพิ่มเติมการอ้างอิงในส่วนของทฤษฎีหรือหลักการที่นำมาใช้ เพื่อให้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น
4. วัตถุประสงค์การวิจัย	✓			- ครอบคลุม
5. สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)				
6. วิธีดำเนินการวิจัย		✓		- ควรระบุความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องของเครื่องมือที่ได้ (IOC) - กรณีเป็นสูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์เหมือนกันควรตัดทิ้งให้คงเหลือจุด เดียวเพื่อให้กระชับ - ควรทบทวนและตัดในส่วนที่ไม่ปรากฏในบทความออก เช่น “ให้ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ โดยมีรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญอยู่ใน ภาคผนวก” - ควรมีการแจ้งเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ
7. ผลการวิจัย	✓			
8. สรุปผลการวิจัย	✓			
9. อภิปรายผล		✓		- ควรมีการเพิ่มเติมการอภิปรายในส่วนของทฤษฎีหรือหลักการที่ สนับสนุนผลการวิจัย
10. ข้อเสนอแนะ	✓			
11. เอกสารอ้างอิง	✓			
12. องค์ความรู้ใหม่และคุณค่าทางวิชาการ	✓			

ผลการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ

- ☐ 1) บทความผ่านเกณฑ์
- ☒ 2) บทความผ่านเกณฑ์ แต่ต้องแก้ไขตามข้อเสนอแนะ
- ☐ 3) บทความไม่ผ่านเกณฑ์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้
เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ
สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 คน ซึ่งกลุ่มเป้าหมายได้มาจากเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย จำนวน 6 แผน และแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย ดำเนินการทดลองเป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 แผน แผนละ 1 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที รวม 6 ครั้งต่อคน สอนนอกเวลาเรียนในวันจันทร์ พุธ ศุกร์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 81.25 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.25 (S.D. = 0.97) และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6 (S.D.= 0.81) แสดงให้เห็นว่าการสอนด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีพัฒนาการด้านการอ่านคำควบกล้ำดีขึ้นได้

คำสำคัญ: คำควบกล้ำ, กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้, นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

Thai Teaching through Scaffolding to Develop Reading Ability in the Thai Consonant Clusters and Digraphs for the Third Graders with Learning Disabilities (LD)

ABSTRACT

This quasi-experimental research aimed to develop reading ability in the Thai consonant clusters and digraphs through scaffolding for students with Learning Disabilities (LD). with the purposive selection, the four third graders in the second term of the academic year 2022 were the sample. The research instruments were six lesson plans for developing reading ability in the Thai consonant clusters and digraphs and assessment forms for reading ability in the Thai consonant clusters and digraphs. The experiment took two weeks to complete by teaching three sixty-minute, single plans per week (six times in total per individual) part-time on Mondays, Wednesdays, and Fridays. Arithmetic means ($\bar{x}$) and percentages (%) were employed in data analysis.

The results showed that, in the post-lesson of teaching through scaffolding, the students' learning outcomes of reading ability in the Thai consonant clusters and digraphs were higher than the pre-lesson one, with the former ranking in good with 81.25% or $\bar{x} = 16.25$ (S.D. = 0.97) and the latter standing in improve with 30.00% or $\bar{x} = 6$ (S.D. = 0.81). This indicated that teaching through scaffolding could develop LD students' reading ability in the Thai consonant clusters and digraphs.

Keywords: The Thai Consonant Clusters and Digraphs, Scaffolding, Learning Disabilities,

บทนำ

ระบบการจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบัน หากจะไม่กล่าวถึงนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disability : LD) ก็เป็นไปไม่ได้ เนื่องจากเป็นนักเรียนที่พบได้มากที่สุดกว่าได้ โดยเฉพาะในระบบการศึกษาที่มีอยู่ทุกโรงเรียนทั่วภูมิภาคในประเทศไทยทั้งที่เป็นโรงเรียนของภาครัฐ เอกชน และศูนย์การศึกษาพิเศษในทุกจังหวัดของประเทศไทย (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2565) ซึ่งนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มักมีการแสดงออกถึงความยากลำบากด้านการเรียนทั้งในทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน การให้เหตุผลและการคิดคำนวณให้เห็นอย่างชัดเจน (กรรณิการ์ ขันดี, 2563) และแสดงออกถึงปัญหาในด้านพฤติกรรม เช่น นักเรียนมีพฤติกรรมที่ก้าวร้าว รวมทั้งเกิดภาวะสมาธิสั้นร่วมด้วย รวมทั้งปัญหาการรับรู้ในด้านสังคมหรือการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น (จุฑามาศ ศรีใจ และอ้อมธจิต แบนศรี, 2565) ซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากความผิดปกติในการทำงานของระบบประสาทส่วนกลางและถ้าหากเกิดกับบุคคลคนใดก็ตาม ก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นเกิดความยากลำบากในการเรียนรู้

ในประเทศไทยพบว่ามึนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นหนึ่งในประเภทของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษที่พบมากที่สุด ในจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ตามรายงานข้อมูลนักเรียนพิการเรียนรวม ในปี พ.ศ.2565 พบว่ามีนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทั้งหมด 350,427 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ แยกเป็นเพศชายจำนวน 223,090 และเพศหญิงจำนวน 83,171 คน รวม 306,262 คน คิดเป็นร้อยละ 87.39 ของจำนวนนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2565) โดยเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ กลุ่มนักเรียนที่ต้องได้รับความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน เนื่องจากเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับหลายโรงเรียน โดยเฉพาะเกิดกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้นที่มีปัญหาอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ และคิดคำนวณ ไม่เป็นไปตามช่วงอายุและวัยของนักเรียน ทั้งที่นักเรียนเหล่านั้นมีระดับสติปัญญาปกติแต่พบปัญหาความบกพร่องทางการเรียนรู้ต่ำกว่าระดับเกณฑ์เฉลี่ยปรากฏขึ้นตั้งแต่ในช่วงแรกของการเรียน และเกิดความซุกซนมากขึ้นในระดับที่เรียนสูงขึ้นไป โดยพบว่านักเรียนบางคนเกิดภาวะการเรียนถดถอย (Learning Loss) มีพัฒนาการช้า ส่งผลให้นักเรียนขาดความมั่นใจและไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนเท่าที่ควร (พชร ยังให้ผล และคณะ, 2565) การจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งสำคัญ ที่ต้องกระทำทันทีเนื่องจากนักเรียนกลุ่มนี้ถือว่าเป็นนักเรียนที่จะมีความล้มเหลวทางการเรียน หากไม่ได้รับการช่วยเหลือด้วยวิธีการที่เหมาะสม ย่อมทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างจากเพื่อนในระดับชั้นเดียวกัน ยากต่อการแก้ไขจนนำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ

การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอนในเบื้องต้น ผู้วิจัยเห็นควรให้ความช่วยเหลือทักษะทางด้านภาษาไทยเป็นลำดับแรก เนื่องจากเป็นภาษาประจำชาติและเป็นภาษาที่สื่อสารจากภาษาถิ่นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และปัญหาที่สำคัญที่สุดทางการเรียนรู้ คือการขาดความรู้ความเข้าใจและทักษะในการการอ่าน โดยเฉพาะในด้านการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ทั้งนี้มีงานวิจัยจำนวนมากได้สรุปผลการวิจัยว่าครึ่งหนึ่งของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้น มีความยุ่งยากในด้านการอ่าน ซึ่งพบได้จากการแสดงอาการที่บ่งบอกถึงความลำบากในการอ่าน เช่น อ่านไม่ออก อ่านไม่คล่อง อ่านไปหยุดไป อ่านออกเสียงคำไม่ชัดเจน อ่านข้ามคำหรืออ่านกลับคำ อ่านซ้ำ ออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ แยกเสียง ร ล ไม่ชัดเจน ฯลฯ สอดคล้องกับ กรกข เจริญสุข และคณะ (2561) กล่าวว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีระดับสติปัญญาปกติเหมือนเด็กทั่วไป แต่มีปัญหาในด้านการอ่าน นักเรียนไม่สามารถอ่านคำในภาษาไทยได้เป็นส่วนใหญ่ คำที่อ่านได้นั้นก็เป็นการอ่านแบบจำเป็นคำ ๆ หรือท่องเอา ทำให้นักเรียนไม่สามารถอ่านคำในประโยคได้ทุกคำ ส่งผลให้ความหมายของคำผิดเพี้ยนไปจากเดิม อีกทั้งยังส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำในเกือบทุกรายวิชา เนื่องมาจากเด็กมีปัญหาในการอ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อนหรือหลังและประเด็นสำคัญนักเรียนไม่สามารถจำแนกประเภทของเสียงและเสียงสระจากคำที่อ่านได้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่มี

ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีลักษณะปกติเหมือนนักเรียนทั่วไปทุกประการ คือ มีความคิด มีจินตนาการ และเฉลียวฉลาด สามารถใช้ชีวิตอย่างเป็นปกติ แต่จะแสดงออกถึงความลำบากในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น สามารถส่งผลกระทบไปสู่การจัดการเรียนในวิชาอื่นได้

จากความยากลำบากดังกล่าว ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ดีในวิธีการสอนในรูปแบบเดียวกันกับนักเรียนทั่วไป นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องได้รับการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีทักษะมีความสามารถในการเรียนรู้ได้ตามปกติ (นิวัฒน์ สาระพันธ์, 2565) โดยจากปัญหาที่พบกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ความช่วยเหลือของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เรื่อง "Peer Tutoring and Scaffolding Principle for Inclusive Teaching." ของ Giuliana Nardacchione และ Guendalina Peconio (2022), เรื่อง "The Impact of Language Impairment on Learning Disabilities in Writing for K-12 Students: A Meta-Analytic Investigation." ของ Kristen Shepherd Crish (2022) , เรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้ชุดกิจกรรมแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ของ ธวรรณ กวระคาร และ ธรศนันต์ อุณะนันท์ (2565) และเรื่องความเชื่อมโยงระหว่างการใช้กลยุทธ์การเสริมต่อการเรียนรู้และพัฒนาการด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในจังหวัดพะเยาของ (รสสุคนธ์ สุโพธิ์, 2562) ซึ่งผู้วิจัยพบว่า การนำกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การสร้างความสนใจ (Recruitment) 2) รักษาทิศทางทางการเรียนรู้ (Direction maintenance) 3) กำหนดลักษณะสำคัญที่ควรพิจารณาของสิ่งที่จะเรียนรู้ให้เด่นชัด (Marking critical features) 4) ควบคุมความคับข้องใจของผู้เรียน (Frustration control) 5) การสาธิต (Demonstration) และ 6) การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) เป็นการสร้างความสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ อาจใช้วิธีการสาธิต การปฏิบัติหรือทำให้ดู การบรรยาย ช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เกิดทักษะการอ่าน ความเข้าใจ โดยคะแนนเฉลี่ยรวมหลังเรียนได้สูงขึ้นจากคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้ว่าการใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้สามารถช่วยผู้เรียนให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีพัฒนาการที่ดีขึ้นตามเป้าหมาย

การให้ความช่วยเหลือด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้นั้น ผู้วิจัยเชื่อว่าจะเกิดประโยชน์โดยตรงเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำและเข้าใจความหมายของคำ ๆ นั้นได้ถูกต้อง อีกทั้งสามารถช่วยให้เข้าใจบริบทของประโยคและถ่ายทอดความรู้ให้ครูผู้สอนและเพื่อนเข้าใจได้ นอกจากนี้ ยังจะช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถสร้างผลงานในรายวิชาวิชาภาษาไทยและวิชาอื่น ๆ ได้อย่างถูกต้องและครบถ้วน จะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น แต่ถ้านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่ได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสม และแก้ปัญหาด้านการอ่านได้ถูกวิธี ย่อมจะส่งผลกระทบต่อการเรียน ซึ่งจะทำให้เรียนช้าไม่ทันเพื่อน เสียเวลาในการเรียนเพิ่มมากขึ้นหรือต้องเรียนซ้ำชั้น

ในฐานะผู้วิจัยที่ดูแลนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนไม่สามารถอ่านคำควบกล้ำได้ มีความยากลำบากในการเข้าใจความหมายของคำควบกล้ำ มีผลให้นักเรียนทำงานไม่สำเร็จ ทำงานช้าหรือไม่ส่งงานที่ครูมอบหมายให้ทำ โดยสาเหตุมาจากการการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ขาดทักษะในด้านการอ่านภาษาไทย จึงทำให้นักเรียนได้รับมอบหมายจากครูผู้สอนในแต่ละวิชาไม่ประสบความสำเร็จ ถ้าปล่อยไว้นานและไม่ได้รับการช่วยเหลือจะเป็นปัญหาติดตัวนักเรียนไปตลอด ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การให้ความช่วยเหลือนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยการใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ของ Vygotsky ซึ่งประกอบด้วย 1.การเลือกรูปแบบ เป็นการสร้างความสนใจเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้ด้วยความสมัครใจ ใช้วิธีการสาธิต การปฏิบัติหรือทำให้ดู การบรรยาย การยกตัวอย่าง

การใช้กรณีศึกษา การให้ดูภาพเป้าหมายที่ต้องการไปถึง ที่เห็นว่าเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน 2. การแยกย่อย เป็นการแตกย่อยกิจกรรมให้เป็นงานย่อย ๆ เพื่อแจกแจงงานให้เป็นขั้นตอนไม่ซับซ้อน ลดขนาดของงานลงจากงานที่มีลักษณะง่ายไปหายาก โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานที่ผู้เรียนไม่สามารถทำให้สำเร็จด้วยตนเอง โดยการช่วยเหลือจะค่อย ๆ เปลี่ยนแปลงและลดลง 3. ขั้นตอนการให้กำลังใจทำได้ด้วยการชมเชยการให้ข้อคิดเห็น การวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน การวิจารณ์แบบสร้างสรรค์ การให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยจากองค์ประกอบของ Vygotsky ดังกล่าวจึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้สามารถเข้าใจทักษะการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยและสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูผู้สอนได้สำเร็จ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กรณีศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเรียนรวมแห่งหนึ่ง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 4 คน เลือกโดย
วิธีเจาะจง (Purposive Selection) เป็นนักเรียนที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เฉลี่ยต่ำกว่า 1.90 และใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาแม่แทนภาษาไทย โดยนักเรียนในกลุ่มนี้มีปัญหาด้าน
การอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย และได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองในการศึกษาวิจัย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อ
การเรียนรู้ จำนวน 6 แผน

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย
โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

2. กำหนดวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย

3. ออกแบบกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย ให้สอดคล้องกับกลวิธี
การเสริมต่อการเรียนรู้ ดังนี้

- 3.1 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำแท้ เรื่อง “คำควบกล้ำ ร”
- 3.2 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำแท้ เรื่อง “คำควบกล้ำ ว”
- 3.3 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำแท้ เรื่อง “คำควบกล้ำ ล”
- 3.4 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำไม่แท้ เรื่อง “คำควบกล้ำไม่แท้ จร ศร”
- 3.5 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำไม่แท้ เรื่อง “คำควบกล้ำไม่แท้ ทร”
- 3.6 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำไม่แท้ เรื่อง “คำควบกล้ำไม่แท้ สร ชร

4. นำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่ออกแบบ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ โดยมีรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในภาคผนวกและผลการประเมินพบว่า แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยทั้ง 6 แผนมีส่วนที่ต้องได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติม

5. นำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหา ได้แก่ ชั้นเลือกรูปแบบควรมีความหลากหลาย เพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อ คำควบกล้ำบางคำอ่านออกเสียงยากเกินไป เช่น คำว่า แปรปรวน ทรวดทรง เป็นต้น

6. นำผลการประเมินการตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ โดยหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้สอดคล้องกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ สอดคล้องกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

-1 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

เมื่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้ให้คะแนนความคิดเห็นแล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่า IOC โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$IOC = \Sigma R / N$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การยอมรับว่า ค่า IOC อยู่ในระดับ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่า แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับการเสริมต่อการเรียนรู้ที่สามารถที่จะนำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยไปใช้ได้

7. นำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

2.2 แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

2. สร้างแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย

3. นำแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ที่ออกแบบไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านตรวจสอบ โดยมีรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในภาคผนวกและผลการประเมินพบว่า แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย มีส่วนที่ต้องได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติม

4. นำแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย มาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อความเหมาะสมของเนื้อหา วิธีการประเมิน และระยะเวลาในการประเมิน ได้แก่ ระยะเวลาในการประเมินน้อยไปหากเทียบกับความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ คำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ควรใช้คำที่นักเรียนใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นต้น

5. ผู้วิจัยนำผลการประเมินแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย ตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาหาความตรงเชิงเนื้อหาและความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยหาค่า IOC (Index of Item – Objective Congruence) โดยกำหนดเกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ มีความเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย

-1 แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย

เมื่อผู้เชี่ยวชาญในด้านการศึกษาพิเศษจำนวน 3 คน ได้ให้คะแนนความคิดเห็นแล้วให้นำคะแนนที่ได้มาหาค่า IOC โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$IOC = \Sigma R/N$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาของแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย

ΣR แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การยอมรับว่า ค่า IOC อยู่ในระดับ 0.5 ขึ้นไป แสดงว่า แบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย สามารถนำแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายได้

6. นำแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ฉบับสมบูรณ์ไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยแบบ One Group Pretest – Posttest Design แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

3.1 ระยะเตรียมการทดลอง

3.1.1 เตรียมสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.1.2 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยและให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 4 คน ทำแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยเพื่อเก็บคะแนนก่อนการทดลอง

3.2 ระยะดำเนินการทดลอง

สัปดาห์ที่ 1

3.2.1 ทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายก่อนการทดลองด้วยแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย จำนวน 20 คำ ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 นาที โดยดำเนินการทดสอบในวันที่ 31 มีนาคม 2566

3.2.2 ใช้แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำแท้ เรื่อง คำควบกล้ำ ร สำหรับสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในวันที่ 3 เมษายน 2566

3.2.3 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำแท้ เรื่อง คำควบกล้ำ ว สำหรับสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในวันที่ 5 เมษายน 2566

3.2.4 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำแท้ เรื่อง คำควบกล้ำ ล สำหรับสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในวันที่ 7 เมษายน 2566

สัปดาห์ที่ 2

3.2.5 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำไม่แท้ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ จร ศร สำหรับสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในวันที่ 10 เมษายน 2566

3.2.6 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำไม่แท้ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ ทร สำหรับสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในวันที่ 12 เมษายน 2566

3.2.7 แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำไม่แท้ เรื่อง คำควบกล้ำไม่แท้ สร ชร” สำหรับสอนนักเรียนกลุ่มเป้าหมายในวันที่ 14 เมษายน 2566

3.3 ระยะสิ้นสุดการทดลอง

เมื่อดำเนินการทดลองเสร็จสิ้นแล้ว ให้นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 4 คน ทำแบบประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทยเพื่อเก็บคะแนนภายหลังการทดลองในวันที่ 15 เมษายน 2566 จากนั้นนำผลที่ได้ทั้งก่อนและหลังการทดลองไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาผลการใช้แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ และผลการประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจากคะแนนที่ได้จากการประเมินผลงานในแต่ละแบบฝึกหัดและคะแนนจากผลการประเมินความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย เทียบเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ "ดี" "ผ่าน" และ "ปรับปรุง" นำมาแจกแจงความถี่และเปรียบเทียบค่าร้อยละระหว่างก่อน (Pretest) และหลัง (Posttest) การใช้แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้

ผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยโดยการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	ความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ			
		$\bar{x}$	S.D.	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด
ก่อนเรียน	4	6	0.81	5	7
หลังเรียน	4	16.25	0.97	15	17

จากตารางแสดงผลความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยโดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 81.25 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.25 (S.D. = 0.97) และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนอยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 30.00 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6 (S.D. = 0.81) แสดงให้เห็นว่าการสอนด้วยกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ให้มีพัฒนาการด้านการอ่านคำควบกล้ำดีขึ้นได้

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผล

ผลการศึกษาการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย พบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 4 คน ทำคะแนนผลการประเมินอยู่ในระดับ "ดี" มีผลการอ่านคำควบกล้ำหลังเรียนเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 81.25 โดยมีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 6 คะแนน (S.D. = 0.81) และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.25 คะแนน (S.D. = 0.97) แสดงว่าแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยที่จัดทำขึ้น สามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ใช้ภาษาถิ่นเป็นภาษาแม่แทนภาษาไทยได้

อภิปรายผล

การจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทยอยู่ในระดับผ่านขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ทั้งนี้เนื่องมาจากแนวคิดการเสริมต่อการเรียนรู้สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้จนเกิดทักษะและสามารถอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยได้ด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน ลดการให้ความช่วยเหลืออย่างเป็นลำดับ เพื่อนำการเสริมต่อการเรียนรู้มาใช้ในการออกแบบแผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย ทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำควบกล้ำได้ตนเองได้ในที่สุดผ่านการเสริมต่อการเรียนรู้ของ Vygotsky โดยการเลือกรูปแบบในการสอน การแยกย่อยงาน และการให้กำลังใจ ส่งผลให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีคะแนนความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำวิชาภาษาไทยจากแบบทดสอบมีคะแนนหลังเรียน (Posttest) สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน (Pretest) ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ จริญญา พ่วงจีน (2560) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนโรงเรียนนันทบุรีวิทยาลัยที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ โดยใช้เทคนิค

สแกนโฟลดิ้ง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่และมีปัญหาด้านการอ่านภาษาไทย จำนวน 7 คน และมีปัญหาด้านการอ่าน ผลการพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย พบว่า นักเรียนจำนวน 5 คน ทำคะแนนผลการประเมินอยู่ในระดับ "ดี" และมีนักเรียนจำนวน 2 คน ทำคะแนนผลการประเมินอยู่ในระดับ "ผ่าน"

สรุปได้ว่า แผนการจัดกิจกรรมพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนี้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ อีกทั้งยังเป็นทักษะพื้นฐานในการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย และมีความจำเป็นสำหรับนักเรียน สามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน และพัฒนาสามารถในการเรียนวิชาภาษาไทยและวิชาอื่นๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้หรือข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การจัดทำแผนพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย โดยใช้การเสริมต่อการเรียนรู้ ครูควรเริ่มศึกษาประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้นจริงและเป็นประเด็นปัญหาที่ต้องได้รับการช่วยเหลือเป็นรายบุคคลและศึกษาข้อมูลจากครูผู้สอน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับปัญหาที่เป็นจริง อีกทั้งควรนึกถึงความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนเพื่อสามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างเหมาะสมตามความแตกต่างของแต่ละบุคคล

2. สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำแผนพัฒนาความสามารถในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาภาษาไทย โดยใช้กลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ ตลอดจนสนับสนุนครูผู้สอนให้ออกแบบการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนและให้ความสนใจกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนได้ทันที

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำภาษาไทย เช่น ศึกษาด้านการเขียนด้วยความคิดสร้างสรรค์ หรือควรเปรียบเทียบวิธีการเรียนรู้กับวิธีอื่น ๆ

2. ควรนำการเสริมต่อการเรียนรู้ไปสร้างแผนพัฒนาความสามารถในด้านต่าง ๆ กับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษด้านอื่น ๆ หรือนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในระดับชั้นอื่นต่อไป

3. ควรมีการติดตามผลหลังจากการใช้แผนพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำ ว่านักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและกับการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาไทยในระดับชั้นที่สูงขึ้นไป

เอกสารอ้างอิง

- กรกช เจริญสุข, ธัชทนต์ เทียมธรรม และผกาภาส นันทจิรวัฒน์. (2561). การศึกษาผลการใช้ชุดการสอนอ่านตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชพระนคร, 9 (2), 185-194.
- กรรณิการ์ ชันดี. (2563). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค Stad ร่วมกับนิทานสำหรับเด็ก เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 8 (2), 146-161.
- จรรยา พ่วงจีน. (2560). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนโรงเรียนนันทบุรีวิทยาลัย ที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทย เป็นภาษาแม่โดยใช้เทคนิคสแกฟโฟลดิ้ง. (ปริญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จุฑามาศ ศรีใจ และ อ้อมธจิต แป้นศรี. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้บทเรียนการ์ตูนร่วมกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Stad สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารวิจัยวิชาการ, 5 (1), 243-256.
- ธวรรณ กยระคาร และ ธรณันต์ อุณนันทน์. 2565. การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษโดยใช้ชุดกิจกรรมแบบกลวิธีการเสริมต่อการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 3 โรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม. Journal of Modern Learning Development, 7 (4), 234-248.
- นิวัฒน์ สาระพันธ์. (2565). การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียน. Journal of Roi Kaensarn Academi, 7 (2), 409-418.
- พชร ยิ่งให้ผล และคณะ. (2565). รูปแบบการนิเทศโดยใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูผู้สอนนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา. สิกขวารสารศึกษาศาสตร์. 9 (2), 107-118.
- รสสุคนธ์ สุโพธิ์. (2562). ความเชื่อมโยงระหว่างการใช้กลยุทธ์การเสริมต่อการเรียนรู้และพัฒนาการด้านการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในจังหวัดพะเยา. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ . (2565). รายงานข้อมูลนักเรียนเรียนรวม. 10 พฤศจิกายน 2565 จาก http://specialbasic.specialset.bopp.go.th/specialbasic/report_guest.php?p=12df&&report=2t
- Giuliana Nardacchione and Guendalina Peconio. (2022). Peer Tutoring and Scaffolding Principle for Inclusive Teaching. Elementa. Intersections between Philosophy, Epistemology and Empirical Perspectives 1, 1-2, 181-200.
- Kristen Shepherd Crish. (2022). The Impact of Language Impairment on Learning Disabilities in Writing for K-12 Students: A Meta-Analytic Investigation. Youngstown State University.
- Vygotsky, L.S. 1978. **Scaffolding Science Teachers in Open- Inquiry Teaching**. July 11 2022. From <https://candmbisri.wordpress.com/2015/05/04/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%A%E0%B8%AD%E0%B8%99%E0%B9%81%E0%B8%9A%>